

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja - 2018. június

Cikkeket, beszámolókat a deszkaszalkak@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.
hivatali idő: hétfő, péntek 9-12 óra, kedd 14-17óra, csütörtök 15-18 óra

A tizedről

A Bibliában Mózes könyveiben találkozzunk először a tizeddel: „*Melkisédek... megáldotta őt, és ezt mondta: Áldott vagy Abrám a Felséges Isten előtt, aki az eget és a földet alkotta! És áldott a Felséges Isten, mert kezdedbe adta ellenségeidet! Abrám pedig tizedet adott neki mindenből.*” (1Móz 14,18-20). Majd később: „*A föld minden tizede az Úré, a földnek a szemes terméséből és a fa gyümölcséből; az Úr szent tulajdona az. ... A marháknak és a juhoknak a tizede is, minden tizedik, amely átmegy a pásztorbot alatt, az Úr szent tulajdona legyen.*” (3Móz 27, 30. 32.) Az Ószövetség utolsó könyvében, Malakiásnál pedig ezt olvassuk: „*Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem – mondja a Seregek Ura. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit és bőséges áldást árasztok rátok.*” (Mal 3, 10).

Jézus Krisztus kétszer beszél a tizedről, mindkétszer farizeusokhoz köti, és mindkétszer elítéli a képmutatást. „*Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagytátok azt, ami a törvényben fontosabb: az*

igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni.” (Mt 23,23).

A tized gépies fizetése ugyanis éppen az irgalmasság felelősségét homályosíthatja el az emberekben, mert azt a látszatot kelti, hogy a fizető eleget tett vallásos kötelességének. Ezért a tized önkéntes felajánlása az Úrnak irgalmas cselekedetekkel kell, hogy párosuljon. A farizeusok azt hitték, hogyha a tizedet lefizették, többé semmi kötelezettségük nincsen a szegényekkel vagy Istennel szemben.

A középkorban a feudalista állam kötelezővé tette a tizedet, és azt vagy a maga apparátusa hajtotta be, vagy bérbe adta másoknak. Ebben az időben inkább dézsmának nevezték ezt az adót a latin decima = tized szóból származtatva (v.ö. meg-

dezsmálni). A tizedet Magyarországon Szent István vezette be, Koppány legyőzése után. Miután az egyházmegyéket megszervezte, elrendelte a tizedfizetést országa területén és azt, hogy minden tizedik faluban egy kőtemplom legyen építve. Szent István a II. törvénykönyvében a következőt mondta: „*Akinek az Isten évente tízet adott, tizedet adjon Istennek.*”

Napjainkban a tized fizetés gyakorlata leginkább a neoprotestáns kisegyhá-

„HOZZÁTOK BE A RAKTÁRBA AZ EGÉSZ TIZEDET, HADD LEGYEN ELESÉG A HÁZAMBAN, ÉS ÍGY TEGYETEK PRÓBÁRA ENGEM – MONDJA A SEREGEK URA. MEGLÁTJÁTOK, HOGY MEGNYITOM AZ ÉG CSATORNÁIT ÉS BŐSÉGES ÁLDÁST ÁRASZTOK RÁTOK.” (MAL 3, 10)”

zakban él, de sokak fejében a szektákhoz kötődődik, és úgy vélik, hogy ez ott kötelező. Ebből kifolyólag sajnos népegyházi körökben negatív csengése lett a szónak.

A 20. század második felére még a hitvalló keresztyének körében is elhalványult az egyházért, illetve Isten ügyéért hozott áldozatvállalás jelentősége, fontossága. Ekkor már nem kellett, sőt lehetőség sem volt egyszeri nagy erőfeszítést kívánó épületek létrehozására. Nem volt jó hatása a „kongrua-rendszer” kialakításának sem: A II. világháború után

Kelet-közép Európában a protestáns egyházakat is megfosztotta az új hatalom minden birtokuktól, amiknek haszna az egyházi iskolák és más intézmények működésének gazdasági alapját jelentette. De a falusi kis gyülekezetek birtokában is volt több-kevesebb me-

zőgazdasági ingatlan, ami a lelkipásztor és a kántor-tanító megélhetésének fontos forrása volt. Ezek elvesztése utáni részleges kárpótlásként fizetett az állam lelkészeinknek havi néhány száz forintot, ez volt az ún. kongrua, magyarul államsegély. Meg kell itt jegyeznünk, hogy a kommunista államot nem a jótékony lelke készítette erre a gesztusra, hanem annak felismerése, hogy ennek a pénznek a megvonása, vagy csökkentése fontos eszköz a neki nem tetsző egyházi személyek megregulálására. Az egyházat csak hallomásból ismerő em-

berek fejében akkor alakulhatott ki az a nézet - mely sajnos a mai napig tartja magát -, hogy a papot úgyis eltartja az állam, elég, ha a perselybe lökünk némi aprópénzt, ha véletlenül betévedünk egy templomba. De az egyházfenntartói járulék ajánlott mértéke is nevetségesen alacsony volt ezekben az időkben, az akkori szegénységhez viszonyítva is. Összehasonlításként, az MSZMP tagok számára kötelező tagdíj ennek legalább tízszerese volt.

Mindezek ellenére köztünk is vannak ma is, akik minden bevételük tizedét önként az Úrnak szentelik. A mi egyházunk ezt nem teszi kötelezővé, sőt még csak nem is kéri: tíz helyett csupán egy százalékot kér... Azokban az országokban, ahol ma is egyházadót kell fizetniük mindazoknak, akik nem nyilvánítják ki, hogy ők semmilyen felekezethez

nem tartoznak (pl. Németországban), ugyancsak 1 % az adó mértéke.

A tized fizetése hasonló az istenhithöz. Elsősorban nem elhatározás kérdése. Ajándék. Kérhetjük, hogy megkapjuk a hálaáldozat erre való késztségét.

Aki eljutott oda, hogy jókedvű adakozóként, hálából és örömmel ajánlja fel minden bevételének tíz százalékát Istennek, az csodák részese lesz. Meg fogja tapasztalni, hogy Urunk matematikája más, mint a miénk. A megmaradt 90 % többre elég, mint a 100! Ettől kezdve jut mindenre, amire valóban szükségünk

A TIZED FIZETÉSE
HASONLÓ AZ ISTEN-
HITHEZ. ELSŐSORBAN
NEM ELHATÁROZÁS
KÉRDÉSE. AJÁNDÉK.
KÉRHETJÜK, HOGY
MEGKAPJUK A HÁLA-
ÁLDOZAT ERRE VALÓ
KÉSZSÉGÉT.

van. Az adakozás, a váratlan helyzetek sem jelentenek plusz terhet, hiszen erre már megvan a pénzünk. Az a jó, ha a bevételünkből azonnal elkülönítjük az Istennek szánt tizedet, ha lehet fizikailag is, pl. egy külön borítékban, vagy alszámlán. Akkor úgy fogjuk érezni, hogy nem is a saját pénzünkből adunk, hanem csak eszközei vagyunk az Úrnak

mások szükségéinek enyhítésében, és akkor valóban megéljük nem csak azt, hogy adni öröm, hanem azt is, hogy a jókedvű adakozót szereti és megáldja az Isten!

*Dr. Benke László
presbíter*

GYÜLEKEZETÜNK VETEMÉNYESKERTJE

Családi nap az óvodánkban

Óvodánkban naponta tapasztalható valóság, hogy gyermekeink nevelése közös felelősségünk.

A ránk bízott kis életek akkor lesznek lelkileg egészségesek és boldogok, ha a családjukban, az óvodánkban és a gyülekezetünkben is kiegyensúlyozott, munkájukban kiteljesedett, Krisztusban újra és újra megújuló felnőttek veszik őket körül. Mert nem azt tanulják meg először tőlünk, amit elmondunk nekik, hanem azt, amire az életünkkel példát adunk számukra.

Sajnos ezen a téren ostrom alatt van sokak családi élete. A munkahelyi elvárá-

sok, a leterheltség, a kudarcok, a felüldülést nyújtó pihenés hiánya, a felelősség súlya nagyon könnyen elveszi az erőt, a lendületet. S ott, ahol a szülő feszült, türelmetlen, elkeseredett vagy folyamatosan fáradt, az érzékeny gyermeki lélek is rezonálni fog a felnőttet kínzó gondokra. Nem mindegy hát, hogyan élünk, hogyan dolgozzuk fel a problémáinkat, hogyan használjuk fel a családdal megosztott értékes időnket, hogyan szeretjük a gyermekünket.

Mindezek tudatában kezdeményeztem óvodánk első csendesnapját március 24-én, szombaton a hozzánk járó családok részére azzal a nem titkolt céllal, hogy lehetőséget adjunk a szülőknek egy kis

családi nap óvodánkban

megállásra, Isten szeretetében való megerősödéssre, valamint a közös tanulásra és beszélgetésre is. Együttlétünket rövid áhítattal indítottuk, melynek a 139. zsoltár első tizenkét verse szolgált alapul. Dávid király küzdelmekkel teli életén keresztül arra buzdított minket az ige, hogy nincs az a mélység, amiből az Úr ne tudna felemelni, mert, ahol a mi lehetőségeink kimerülnek, az övéi ott kezdődnek el. Ahol nekünk már minden eszköz kihullik a kezünkéből, az Úr ott tudja megmutatni számunkra a legjobban szeretetét, jelenlétét és hatalmát.

Ezen a napon Dányi Zoltán református lelkipásztor, pár- és családterapeuta volt vendégünk a délelőtti során, aki Stressz és stresszkezelés a családban címmel tartott előadást a szülők részére. Mondanivalóját két részre bontva, elméleti alapokat tartalmazó és hasznos gyakorlati tanácsokkal színesített előadásban osztotta meg velünk. Míg a felnőttek őt hallgatták, a gyermekek óvo nénik vezetésével húsvéti kreatív foglalkozáson ügyeskedtek kis ajándékok készítésével. Együttlétünket gyülekezeti tagok és óvodai dolgozók által készített közös ebéddel zártuk, ahol lehetőség nyílt a

közös és az előadóval való négy szemközti beszélgetésre is. Ezúton is köszönöm mindenki segítségét, odaadót, lelkes szolgálatát!

Terveink szerint jövőre hasonló csendesnapot tartunk újra, ahol a cél ismét egy családi hangulatú, tartalmas együttlét lesz.

*Almásiné Tar Gabriella
beosztott lelkipásztor*

Élet a Jókaiban

A félévi bizonyítványok kiosztása után gyerekek és pedagógusok újult erővel vágtak neki a második félévnek. Diákjaink úgy érezték, nem lehet lazsálni, meg kell tartani az elért szép eredményeket vagy esetleg javítani kell.

A kemény tanulás mellett azonban számos iskolai, iskolánkon kívüli program és verseny tette színesebbé az ittlétet.

Megtartottuk „Sulikóstolóinkat”, amikor városunk és a környező települések óvodásainak mutattuk be a Jókaiban folyó életet. Játékokkal, kézműveskedéssel, különböző foglalkozásokkal és nagy-nagy szeretettel vártuk és fogadtuk őket.

családi nap óvodánkban

Sok család gondolta úgy, hogy szeme fényét a mi iskolánkba írhatja, ezért 2018 szeptemberétől 3 osztályban kezdik meg az elsősök a tanulást.

Februárban már nagyon vártuk, hogy elbúcsúztassuk a telet, s jöjjön a tavasz. Bár a gyerekek még nem unták a hideget és havat, mindig örömmel fogadták, hogy az udvaron is lehet szánkózni, de az már izgalommal töltötte el őket, hogy belebújhatnak az elkészített, ötletes jelmezekbe a farsangi mulatságon. Jobbnál-jobb, fantáziadús maskarákat készítettek a szülők – fáradságot, időt nem kímélve - a kicsiknek. A nagyobbak rendezvényén is tetőfokára hágott a jó hangulat.

Minden évben kellő tisztelettel és méltósággal emlékezünk meg nemzeti ünnepeinkről. Nem volt ez másképp az idei tavasszal sem. A március 15-i ünnepségen - amelyet mindig magas színvonalon adnak elő színjátszó szakköröseink - alázattal és döbbenettel figyeltük a megelevenített történelmi eseményeket. Ez a hónap mindig színes nálunk, hiszen ilyenkor rendezzük a Jókai napokat. A sok háziversenyre – anyanyelvből és matematikából – alaposan felkészültek

diákjaink, hiszen szerettek volna jó eredményeket elérni. A felső tagozat által szervezett honfoglaló játék is osztatlan sikert aratott. Ekkor tartottuk Tehetségnapjainkat is, amelyen bemutatkozott énekkarunk, majd ezt követően egyéni ének tehetségműhelyeseink fergeteges hangjukkal kápráztattak el minket. Sok tanulónk hangszeren tanul, ők is megmutathatták, milyen szintre jutottak el az elmúlt években. Igazi jó hangulatot varázsolt néptáncosaink bemutatója is. Lelkesen ropták az aulában, s ezzel színesítették programsorozatunkat.

Áprilisban jól esett egy kicsit elcsendesedni, befelé fordulni, s a húsvéti ünnepeket megelőzve

Csendesnapot tartani. Gyuszi bácsi szolgálata után az iskolában szervezett rendezvényeken szívesen részt vettünk. Élvezték alsósaink az aranyszálakkal átszőtt képeslapok készítését, de a felsősöknek szánt társasjátékok és programok is nagy sikert arattak a gyerekek körében. A nap koronája a közös éneklés volt, ahol több mint 400 gyerek és felnőtt zengte együtt az Úr dicséretét. Jó alkalom volt arra, hogy ki-ki magába nézzen és hálát adjon mindazért, ami körülveszi.

Sulikóstoló a Jókaiiban

A tavaszi szünetet követően Jézus Krisztus mennybemenetelét ünnepeltük. A deszkateplomi reggeli istentiszteleten a Szentírás igéit a gyerekek éneke és orgonaszó színesítette. Az iskolánkban finom kakaóval és kaláccsal vendégeltük meg tanulóinkat.

A mindennapi oktatás és tanulás mellett most is odafigyeltünk „zöld” napjainkra. Korábban a Víz világnapja kapcsán, majd a Föld és Madarak, fák napja alkalmából próbáltuk meg tudatosítani gyermekeinkben, mennyire fontos a környezetvédelem, a tudatosság, a minket körülvevő világot óvó, vigyázó magatartásunk.

A kemény tanulás mellett sok „bulis nap” is várt érdeklődő diákjainkra.

Felejthetetlen 9 napot töltöttek Európában. Május elején egy fantasztikus utazáson vehettek részt. Brüsszel - London - Párizs megtekintése páratlan élmény volt, az angol nyelv tanulása mellett.

Nagy büszkeségünk, hogy májusban megjelent a hír a 2017-es kompetencia mérések eredményeiről, melynek alapján iskolánkat a legjobb iskolaként nevezték meg Miskolc általános iskolái közül. A rangsor felállításánál figyelem-

be vették az előző évek teljesítményét is. Nemcsak ez az eredmény tölt el minket büszkeséggel, hanem nagyon örülünk annak is, hogy iskolagyűléseiken szinte végeláthatatlan azoknak a diákjainknak a sora, akik kiállnak az iskola elé, hiszen valamilyen színvonalas versenyeredménnyel öregbítik a Jókai hírnevét.

A második félévben is számtalan városi, megyei és országos versenyen vettünk részt. Az angol nyelvi társalgási, tesztmegoldó, fordítási versenyen kívül vetélkedtünk számítástechnikából, matematikából több helyszínen. Elhoztuk a legjobb eredményeket a megyei szavalóversenyről, a helyesírási és nyelvész versenyéről is, de a református éneklő versenyeken is dobogóra kerültek diákjaink. Ezen kívül rendkívüli eredményeket mutatnak fel sportolóink is, akik évek óta a városi iskolák legjobbjai között szerepelnek. Sorra hozzák az érmeiket futásból, atlétikából, fociból, s szinte minden sportágból, amire benevezünk. Minden hónapban izgalommal vártuk a Jókais istentiszteleteket, ahol egy-egy osztály szolgált. Örömmel készültünk ezekre a gyülekezeti alkalmakra, nagy szó volt kiállni a templomba az Úr aszta-

sportnap a Jókaiiban

lához és dicsőíteni az Urat. E vasárnapok délutánján 16 órától tanulóink családtagjaival telt meg templomunk, hiszen évfolyamonként családi istentiszteleten vettünk részt.

Nemcsak a nyárias hőmérséklet sugallja a tanév végét, de a diákok és mi pedagógusok is érezzük a vakáció közeledését. Csalogat a nyárias napsütés, hívogatnak a játszóterek, parkok. Nehéz koncentrálni az év végi dolgozatokra, javító feleletekre. Még egy kis kitartás és kezdetét veszi a megérdemelt pihenés.

Izgalommal készülődnek drámásaink, hogy a dráma hét keretében megmutathassák szerep- és szituációs játékaikat, improvizáló készségüket. Több osztály számára erdei iskolai foglalkozásokat szerveznek a tanítónénik. Elmaradhatatlanok az osztálykirándulások, várlátogatások, állatkerti barangolások. Játszva tanulnak a negyedikesek a Csodamalom Bábszínház nyertes pályázatán.

Az elmaradhatatlan Jókai Juniális!- Minden évben a legizgalmasabb esemény a gyerekek életében. Színes programokkal: sportversenyek, kézműves foglalkozások, főzőversenyek, bolhapiac megszervezésével tesszük emlékezetessé ezt

a szombati napot.

Fontos, hogy ne csak a tanulásról szóljon a tanév, hanem a közös élményekről, barátságokról, összetartozásról.

Idén nyílt lehetőségünk arra – pályázat útján –, hogy csatlakozzunk ahhoz az országos kezdeményezéshez, mely szerint az iskolák lehetőség szerint, tehermentesítsék a szülőket, a szünet ideje alatt. Pályázatot készítettünk az Erzsébet-napközis programhoz. Meglepődve tapasztaltuk, annak ellenére, hogy mind az anyagi erőforrások, mind a pedagógusok leterheltsége véges, két turnust tudunk indítani, hasznos, színes programokkal, túllépve a „gyermekmegőrzés” funkciójában. Nyolcadikosaink néhány nap múlva búcsút intenek nekünk, várja őket a középiskola. Sok sikert és kitartást kívánunk tanulmányaik folytatásához!

„A lámpást nem azért gyűjtják meg, hogy véka alá, hanem hogy lámpa tartórra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házában. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket és dicsőítsék a ti menyeyei Atyátokat.” (Mt5,15-16)

Alsós munkaközösség

Jókai Juniális

VERSEK, IMÁK GYERMEKEINKTŐL

Ima

Kedves Atyánk, Urunk!
Teljes szívünkben dicsőítünk és magasztalunk.

Bocsáss meg azoknak az embereknek, akik testi és lelki bántást okoztak, és nem hallják a Te igédet. Mi vagyunk a Te gyermekeid, igéd hirdetői és a Te szereteted hírnökei. Mert a Te tudásod és hatalmad nagyobb mindennél és mindenkinél.

A szeretet a legerősebb fegyver a bűn ellen. Te vagy a mi őriző pásztorunk, aki nem hagy a jószág útjáról letérni. Ígérjük, hogy mi sem engedünk el téged Jó Urunk. Ámen.

Tompa Tamás 5. b

Luther Márton és a reformáció

Luther Márton
született 1483.
Élete nem volt rejtély,
okos volt a kedves keresztény.

Gyerekei nem voltak kevesebben mint 6
ez a versre nem nagyon hat.
Egy nap elment Rómába hirdetni,
de mit látott nem volt hétköznapi.

A búcsúcédulák láttán hallgatott,
meg ne bántsa a katolikus csapatot.
Aztán mégis megírta panaszát
a Wittenbergi templom ajtaján.

Ennek neve nem volt más, mint 95 tétel,
remélem ezért a versért jár egy kis étel.
Szegény Márton meghalt 1564,
sírhely nincs máshol, mint a német
város Wittenberg alatt.

Írta: Váraljai Olivér 8. a

Reformációról

Köszönöm neked drága Istenem,
 hogy ilyen reformátorokat teremtettél nekem.
 Kik néha törvénnyel szembe szegültek,
 de legalább nem feküdtek és ültek.

Ott például Luther, ki okos volt,
 a vártemplom kapujára szegezte ki a sok pontot.
 A genfi Kálvinra is oda kell figyelni,
 mert aztán Ő sem volt egy semmi.

Tett-vett abban a svájci városban,
 ahol Ő élt, ott is sok minden volt gondban.
 A német reformátor Rómát is megjárta,
 hol cédulákat vettek Üdvre várva.

Wartburg várában az Írást fordította,
 két nyelvről németre, mert jobban terjed az Ige.
 És jól is tett, hisz akkor ma én sem olvasnám,
 ezt a csodás magyar Szent Bibliát.

Írta: Kántor László 8.a

HÁZUNK TÁJÁN

Hajnal kör

Az elmúlt évek során, amikor véget ért a Keresztkérdések kurzus a tagok rendszerint betagozódtak valamelyik már meglévő, működő bibliakörbe. Az volt a tapasztalat, hogy ez túl nagy ugrás volt egy viszonylag még kezdő bibliakörösnek, illetve a már kialakult csoport is ilyenkor általában félbeszakadt. Idén ezért Almási Ferenc nagytiszteletű úrral azt a stratégiát gondoltuk ki, hogy kellene indítani egy új, „középhaladó” bibliakört, ahová akár az eddigi összes korábban végzett

Keresztkérdéses becsatlakozhatna.

A Keresztkérdések kurzus végén meghirdettünk tehát egy új bibliakört, akkor még név nélkül, azért, hogy a kör nevét a tagokkal együtt találjuk ki. Több különböző név is felmerült, a legviccesebb a „KeKuKiKeKe Kör” volt, ami abból származik, hogy Keresztkérdések Kurzusból Kikerült Kezdő Keresztények Köre. Bármennyire is találó és humoros volt ez a név, azt gondolom, hogy a Hajnal, -ami végül a kör neve lett – még kreatívabb, mivel egyrészt a többi bibliakörünkhöz hasonlóan itt is van egy kis

szójáték: Hittel AJánlom Neki A Lelkemet, másrészt a hajnal kifejezés utal valaminek a kezdetére, elindulására is.

Az alkalmakat kéthetente tartjuk, az előadásokra férjem, Bányai Péter és én felváltva készülünk fel. Rövid előadást követően pedig egy jó hangulatú, interaktív beszélgetés szokott kialakulni. A témákat igyekszünk úgy kiválasztani, hogy egy hitben még „kezdőbb” számára is érthető legyen, de egy már mélyebb ismeretekkel rendelkező gyülekezeti tagnak is jó alapot adjon egy igazán tartalmas beszélgetéshez.

Igyekezünk még bizonyosságtevőkkel is színesebbé tenni az alkalmakat. Mivel a kör tagjai szinte kivétel nélkül felnőttként tértek meg, így ebben az évben olyan meghívott vendégelőadóink voltak, akik szintén felnőttként határozták el magukat Krisztus követésére, mert úgy gondoltuk, hogy talán az adna egy jó lökést a még út elején járóknak, hogy egy még nem régóta az úton járó, hasonló helyzetű ember adná át a tapasztalatait. Emellett ezek a bizonyosságtételek arra is jók, hogy a kör tagjai ne csak egymást, hanem a gyülekezetet más tagjait is jobban megismerjék, elmélyíthessék az egymás között lévő kapcsolatokat és ne csak fu-

tólag, látásból ismerjük meg egymást a templomból kifele jövet, hanem valóban egy testvéri kapcsolat jöjjön létre, és ez által az „újak” be tudjanak integrálódni a gyülekezetbe és igazán otthonra találjanak.

Az alkalmakat még énektanulással tettük színesebbé, amiben Almásiné Tar Gabriella nagytiszteletű asszony volt segítségünkre, amit ezúton is külön köszönünk. Személy szerint hatalmas fejlődésnek látom azt, hogy elindulhatott egy ilyen új bibliakör, mert egy nagy gyülekezetnek - mint a miénk is -, szüksége van a különböző alkalmakra. Fontos, hogy el tudjuk mélyíteni hitbeli ismereteinket, kialakulhassanak barátságok és igazán testvérré leljünk a másokban. Ami viszont a legfontosabb minden jól működő, Krisztusi alapokkal rendelkező bibliakör esetében az az, amit Jézus mondott:

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,20)

A nyári szünet után minden kedves érdeklődő testvért szeretettel látunk alkalmainkon!

*Bányainé Rónai Tímea
gyülekezeti tag*

Hajnal kör

jesen ad hoc módon alakulnak és egy alkalmon belül is változnak. A korosztály sincs megszabva, a családosok általában gyerekeiket is hozzák, mivel igény szerint van lehetőség gyermekmegőrzésre a babaszobában. Szeretném megjegyezni, hogy az idősebbeket is szívesen látjuk. A létszám eddig többnyire 12-15 fő volt - ami a gyülekezet méretéhez képest elég csekély.

A rendezvény, bár teljesen spontán ötletből alakult, jól beleillik a missziói terv közösségépítéssel kapcsolatos részébe (ahogy a filmklub, vízosztás, teaosztás, kirándulás stb. programok is).

Egy jól működő közösség jellemzője, hogy tagjai között a kapcsolat nem korlátozódik a vasárnapi alkalmakra. Vagyis tudnak egymásról, keresik a másik társaságát, töltenek egymással időt. A kapcsolat egy mélyebb formája, ha mernek egymástól segítséget kérni, megosztják egymással a problémáikat, imádkoznak is egymásért. Ehhez persze sok közösen eltöltött időre/közös tapasztalatra van szükség, mégis többnyire egy kis lépéssel kezdődik minden. Emlékszem, amikor az egyetem után haza költöztem és elkezdtem rendsze-

rensen járni a gyülekezetbe és a FeTa bibliaórára. A családomon kívül nem sok mindenkivel volt kapcsolatom. A közös programokon azonban sokakkal kötöttem ismeretséget, fiatalabbakkal és idősekkel egyaránt. Jó példák erre a gyülekezeti kirándulások, amiken többször is tölem évtizedekkel idősebbekkel kerültem egy autóba/szobába. Ugyancsak spontán módon ismerkedtem meg idősebb testvérekkel akkor, amikor pár alkalommal én vezettem az iskola mikrobuszát.

A társasjátékozást (a közösen végzett munka, kirándulások stb. mellett) különösen alkalmasnak tartom a kapcsolatépítésre, hiszen fesztelen légkört teremt, ahol sokkal könnyebben feloldódik az ember. Sőt, egy társasozásra a hittől, vallástól, templomtól alapvetően elzárkózó ismerőseinket is bátran el lehet hívni. Ha így elkezdődik az ismerkedés, utána szinte magától jön a többi közös program és a közösség a másik emberrel.

Ezzel csak azt akarom hangsúlyozni, hogy minimális erőfeszítésekkel lehet kapcsolatot építeni. Viszont az első pár lépés szükséges hozzá.

társasjáték délután

Bátorítok mindenkit, hogy tegye meg az első lépést az ismerkedés útján és jöjjön el a társasjáték délutánra, vagy a filmklubba, a gyülekezeti táborba vagy csak egyszerűen maradjon negyedórát beszélgetni a vízosztáskor, esetleg igyon egy kávét a gyülekezeti teremben! És hívjunk bátran ismerősöket is, főképpen a társasjáték délutánra!

*Jobbágy Dávid
gyülekezeti tag*

Gyülekezeti kirándulás, 2018. április 28.

Egy hívő ember életében nagyon fontos a folyamatos lelki fejlődés. A hit sajnos nem egy olyan csomag, amelyet kézhez kapva már hátra dőlhetünk és élvezhetjük a hívő élet örömeit. Amikor beengedjük Jézust az életünkbe, az csak a kezdete valami újnak, valami jobbnak. Onnantól kezdve már tudjuk merre tartunk, de a lépések, amiket meg kell tennünk még nem lesznek könnyebbek. Sok olyan dologgal fogunk találkozni az úton, ami igyekszik hitünket megingatni, elbizonytalanítani, vagy gyengíteni. Istennel járni sokszor nehéz, küzdelmes feladat.

Ebben segíthet sokat, ha nem kell egyedül járnunk. Legnagyobb segítség, ha olyan gyülekezetbe tartozhatunk, amelynek tagjai velünk tartanak az úton és támogatnak, ha megbotlunk. Néha azonban ez is kevés, mert olyasmivel találkozunk, amit nem tudunk összeegyeztetni hívő ismereteinkkel. Ilyenkor

többre van szükség, mert a Bibliában nem mindig találjuk meg a válaszokat, ilyenkor konkrét útmutatás kell, amit csak lelkipásztortól, vagy hitben tapasztaltabb hívőktől kaphatunk. Ebben segíthetnek sokat a gyülekezeti kiscsoportok, házikörök, bibliakörök, ahol a lelkileg erősebb, ismeretben gazdagabb, tapasztaltabb hívők irányt mutathatnak nekünk.

Istennek hála, a tetemvári gyülekezetben több bibliakör is működik, ahol ezeket az ismereteket, lelki megerősítéseket elérhetjük. Mi a gyülekezet FeTa (Fejlődő Tanítványok) bibliakörébe járunk, ahol egy lelkes, évről-évre bővülő csapat igyekszik jobban megismerni a Bibliát, Jézus útját és a mindennapi élet során felmerülő problémákra adható hívő válaszokat. Találkozásaink legfontosabb célja a Biblia tanulmányozása, a benne foglalt helyzetek, ismeretek értelmezése mindennapi életünkre vonatkozóan, természetesen lelkipásztori vezetéssel. Emellett sokszor kerülnek terítékre olyan aktuális témák is, amelyekre nehéz egyszerű, elfogadható magyarázatokat találni. Ilyenkor részletesen megbeszéljük a Biblia ezekhez kapcsolódó tanításait, illetve megpróbáljuk megtalálni azt a megoldást, amit Isten mutat nekünk az adott helyzetekre vonatkozóan.

Mindemellett a FeTa bibliakörnek nemcsak az ismeretek bővítése, hanem az átélt tapasztalatok átadása is fontos feladata, amihez szükséges, hogy a tagok közelebről is megismerjék egymást. Ehhez jó alkalmat kínálnak azok a programok, amiket a bibliakör szervez a tagok részvételével, ahol lehetőség adódik

közös élmények, tapasztalatok megszerzésére is. Ezeknek a kirándulásoknak, összejöveteleknek általában kettős célja van, az egyik Isten munkájának, áldásának, jelenlétének keresése, a másik pedig a közös kikapcsolódás, pihenés, kilépés a hétköznapi élet terhei, gondjai alól. Április 28-án a FeTa Bibliakör kirándulást szervezett Tiszaszentimrére és Tiszaderzsre. Ez a két község nemcsak helyileg esik közel egymáshoz, hanem lélekben is, mivel Fodor-Csipes Anikó és Fodor Gusztáv lelkész házaspár gondoskodik a két református gyülekezet lelki fejlődéséről.

Amikor megérkeztünk Tiszaderzsre, Fodor Gusztáv nagytiszteletű úr fogadott bennünket nagy szeretettel, és invitált be minket a szépen felújított templom hűvösébe. Odabent azután nem csak az egyedülálló Bibliamúzeum kincseit volt alkalmunk megcsodálni, hanem megismerkedhettünk a kicsiny kunsági falu református közösségének mindennapjaival is. Tanúi lehettünk annak, miként lehet Isten áldásával és kitartó, alázatos munkával életet lehelni egy halódó egyházköztség lelki életébe, és néhány év alatt, ha nem is nagy, de annál lelkesebb

közösségben adni hálát az Úrnak.

Rendkívül érdekes volt hallani a méltán híres Bibliamúzeum történetét, amelyben - egy egyszerű ötlettől elindulva, de Isten áldásától kísérve - tízegynéhány Bibliából, néhány év alatt több száz kötetes múzeumot lehetett kialakítani. A gyűjtemény számos ritkaságot, különlegességet tartalmaz, de a könyvek értékét mégsem ez adja, hanem az, hogy minden Bibliának saját története van. Mert ezek nem személytelen, drága pénzért felvásárolt darabok, hanem ajándékba adott személyes tárgyak, amelyek súlyos terhek hordozói, vagy Isten áldásainak szemtanúi. Kézbe véve ezeket a Bibliákat és nagytiszteletű úr történeteit hallgatva, magunk is megérezhettünk valamit abból, amit gazdáiknak jelenthettek egykor. Sajnos nem egy Biblia azért került a múzeumba, mert idős tulajdonosának már nem volt kinek továbbadnia, ami az Istentől való eltávolodás gyakori és szomorú példája.

Következő állomásunk Tiszaszentimre volt, ahol Fodor-Csipes Anikó nagytiszteletű asszony fogadott minket, a református templomot körülölelő virágok között. Tiszaszentimre egy kicsit

gyülekezeti kirándulás

nagyobb település, mint Tiszaderzs, ennek köszönhetően református gyülekezete is nagyobb, 200 lélek körüli. Persze itt sem volt minden fenékgig tejföl – nagytiszteletű asszony elmondása szerint –, amikor, egy évtizeddel ezelőtt átvette a gyülekezet vezetését, de Isten áldása és a kitartó munka itt is meghozta gyümölcsét. Jelenleg a gyülekezetben több olyan, áldott tevékenység is folyik, amely élő kapcsolatot tart fenn, nem csak a hívők, hanem a község más tagjai között is. Mindkét község esetén jelentős problémát jelent az elöregedés, a fiatalok elvándorlása, de ennek ellenére, Tiszaszentimrén mégis sok gyermek van, köszönhetően a gyülekezet által patronált nevelőszülői programnak.

A tiszaszentimrei református templomot, a parókiát és a lelkészi hivatalt is felújították néhány évvel ezelőtt, pályázati, ill. holland támogatással, a templom tornyában pedig itt is helyet kapott egy különleges múzeum. A Téglamúzeum nem az építő anyagoknak állít emléket, hanem különböző helyekről származó pecsétes (készítői jellel ellátott) téglák gyűjteménye. Megálmodója Fodor Gusztáv nagytiszteletű úr, akinek gyűjtési szenvedélye adta az ötletet a múzeum létrehozásához. A templom felújítása során talált, helyben készített téglákkal indult, majd mindenholnan gyűjtött és kapott darabokkal folytatódott a múzeum kialakítása. Minden egyes téglá a történelem egy pillanatát zárja magába, a tömeggyártás korát megelőző időkből. A látogatás végén, hálás szívvel köszöntük meg a szeretettel teli fogadtatást és a lelkész házaspár Istentől áldott munkájá-

ba nyert bepillantás lehetőségét.

Hazaúton, egy rövid ebéd után, megálltunk a Tisza-tavi Ökocentrumban Poroszlón, ahol a csoport közel felét kitevő gyerekek szabadon játszhattak, illetve megismerkedhettünk a Tisza-tó élővilágával és csodálatos környezetével. Igazi felüdülés volt hajóval körbejárni hazánk e csöndes, egyedi élővilágú tóvidékét.

Köszönhetően a lelki közösségnek és az ilyen alkalmaknak, ahol közös élményekkel gazdagodhatunk, a FeTa bibliakör inkább egy nagy család, mint kis csoport, és szeretnénk, ha ez a család tovább bővíthetne újabb gyülekezeti tagokkal, akik vágnak hitbéli ismereteik bővítésére, és nyitottak a közösség többi tagjának megismerésére.

*„Mert ahol ketten vagy hárman egybe-
gyűlnek az én nevemben, ott vagyok kö-
zöttük.” (Mt18,20)*

*Telekné Tatár Kinga és Telek Péter
gyülekezeti tagok*

Megnéztük a székesfehérvári KFC-t!

Vajon miért kerül be egy ilyen tudósítás a gyülekezeti lapba? Azért, mert itt nem a közismert gyorsétteremről szeretnénk beszámolni, hanem az ottani reformátusok egyik ifi alkalmáról. A KFC jelentése ott a következő: Keresztyén Fialatok Clubja. Az ifjúsági missziós csoporttal március 2-án látogattuk meg a székesfehérvári gyülekezet két ifjúsági alkalmát. Berze János lelkész, és Deák Péter ifjúsági lelkész nagyon kedvesen fogadták már az érdeklődésünket is, és ottlétünk-

kor is teljes nyitottságot tapasztaltunk a részükről. Kíváncsian tekintettünk erre a látogatásra, mert a székesfehérvári gyülekezet a mienkhez hasonló nagyvárosi gyülekezet, rendelkezik iskolával és óvodával is. Nehéz körülmények között indultunk útnak. Budapest környékén ónos szitálásban haladtunk, Székesfehérváron havazott. Hála az Úrnak, és a jó autóvezetőnknek, Almási Ferenc tiszteletesnek, hogy baj nélkül, és időben megérkeztünk. A gyülekezeti ház egy jól felszerelt komplexum kis és nagy termekkel, irodákkal, konyhával és mosdókkal. Az ifi termet a fiatalok maguk festették ki, díszítették, sőt a bútorzat készítésében is személyesen, illetve szüleik révén vettek részt. Az ifjúsági lelkész véleménye a közös munkával kapcsolatban az, hogy ez a közösségépítés szempontjából nagyon fontos dolog. Számunkra nagyon kedvező volt, hogy pénteken egymásután két ifi alkalmat is meglátogathattunk! Az egyik, amelyik a 12-13 éveseket próbálja elérni, egy új kezdeményezés. Célja, hogy már a konfirmáció előtt összeszokjanak a gyerekek. A másik a 14-19 évesek találkozási lehetősége. A kisebbeknek tartott alkalmon, amelyiken általában 6-8 gyerek vesz részt, (most 12-en voltak) sokat játszanak. A legmeghatározóbb része az együttlétnék a fiatalok beszámolója volt arról, hogy mi történt velük az elmúlt héten. Az ifjúsági lelkész nagyon közvetlen hangon beszélgetett a gyerekekkel. Ez a stílus nyitottá tette az ifjakat a gondjaik és örömeik megosztására. A tiszteletes nagyon kreatívan,

sokszor rögtönözve tartja az alkalmakat. A gyerekek felszabadultságát talán ez is okozza. Ennek a vezetési módszernek a hátrányát abban láttuk, hogy így nem sikerült folyamatosan lekötni a figyelmüket. A találkozó ötletesen egy közös hógolyózással ért véget.

A tiniknek tartott KFC közösségbe 15-25 fiatal jár. A találkozásukra felszabadult légkör, közvetlen hangulat volt jellemző. Már 5 óra előtt elkezdtek gyülekezni a résztvevők. Kötetlen játék és beszélgetés után kezdődött a tematikus rész. Itt is fontos szerepet kaptak a „mi történt veled”, „hogyan vagy” körkérdések. Úgy tapasztaltuk, hogy ez nagyon fontos volt a fiatalok számára. Sokan otthon, vagy az iskolában nem akarnak, vagy nem tudnak beszélni magukról. Ebben a közösségben érezhető volt az elfogadó légkör. Az ifjúsági lelkész a beszédstílusát igyekezett a fiatalok stílusához igazítani. (Néhol ezt túlzottnak találtuk.) Éneklésüket két gitáros kísérte. Kezdeti bátortalanságukat a lelkész biztatása feloldotta. Rövid befejező játék után az ifjak egy része a lelkésszel együtt elment még egy gyorsétterembe. A tiszteletes kb. 10 óráig együtt volt a fiatalokkal, ami családos révén nem kis áldozathozatal volt a részéről. A tinédzserek az idősebbek számára egy kávézó működtetésével szolgálnak, melynek neve REFRESSZÓ. Hasonlóan működik, mint nálunk, csak ott az ifisek végzik örömmel ezt a szolgálatot, ami így egy kapcsolódási pont is a különböző generációk között. Összességében nagyon örültünk, hogy jelen lehettünk

ezeken az együttléteken. Gazdagodtunk a rögtönzőkészség, kreativitás, nyitottság, közvetlenség megtapasztalása által. Példamutató, ahogy az ifjúsági lelkész utánamegy a tinédzsereknek, ahogy hét közben is tartja velük a kapcsolatot. Szeretnénk ennek az útnak a pozitív tapasztalatait az itthoni szolgálatban alkalmazni. Az Úr áldja meg a székesfehérvári testvéreket, és vezessen minket minden szolgálatban!

*dr. Bartha Árpád
missziói gondnok*

Hívogatás gyülekezeti táborba

Gyülekezetünk idén első alkalommal, de hagyományteremtő céllal szervezi meg gyülekezeti táborát augusztus 19 – 25. között. A táborat Pányokon, a Bérea Alapítvány közösségi szálláshelyén tartjuk, témája a „Közösség” lesz. A délelőtti előadásokon János apostol első levele alapján fogjuk körbejárni a hívők közösségének néhány aspektusát: az Istennel és egymással való közösséget, a szeretet gyakorlását, önmagunk megtisztítását, az Istenben való megmaradást és a hit győzelmét. Az előadásokat vezető lelkipásztorunk és beosztott lelkészeink tartják majd. Az előadásokon hallottakat kiscsoportokban fogjuk megbeszélni. A felnőttek alkalmával párhuzamosan a gyermekek igei tanításáról is gondoskodnak gyülekezetünk szolgálattelvői.

Sok szabadidőt, kötetlen tevékenységet szeretnénk biztosítani a táborozók-

nak, hogy a közös sportolás, kirándulás, beszélgetés lehetőséget biztosítson egymás jobb megismerésére, a közösség elmélyítésére. Három alkalommal szemináriumokon fogunk beszélgetni olyan, gyülekezetünk jövőjét befolyásoló kérdésekről, mint a konfirmáció, az istentiszteleti rend és a nyári táborok. Egyik nap kirándulást szervezünk Sátorlajújhelyre, a Zemplén kalandparkba, ahol minden korosztály megtalálja a neki való szórakozást (pl. libegő, bob).

A tábor díja, mely magába foglalja a szállást és napi háromszori étkezést:

- 6 éves korig ingyenes
- 6 – 18 éves kor között 10 000 Ft
- 18 éves kor fölött 15 000 Ft

Természetesen lehetőség van csupán néhány napra is eljönni a táborba, ha másként nem sikerül szabadságot kapni, ekkor a napidíj 2 500 Ft/nap. Mindemellett arra buzdítjuk a testvéreket, hogy lehetőleg egész hétre jelentkezzenek.

A szállást a férőhelyek beteltéig kő-, illetve téglaházakban tudjuk biztosítani. A férőhelyek betelte esetén sátorozásra vagy a faluban elérhető egyéb szálláshelyek bérlésére van lehetőség.

Jelentkezni lehet Jobbágy Katánál a bke.plen@gmail.com e-mail címen, illetve a 20/773-9849 telefonszámon. Minden kedves testvért szeretettel várunk!

*dr. Jobbágy Péter
gazdasági gondnok*

Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség gyülekezeti tábora

Helyszín: Pányok Fő utca 69. Bérea Alapítvány közösségi szálláshelye

Téma: Közösségben

Időpont: 2018. augusztus 19-25.

Részvételi díj: 0-6 évig ingyenes

7-18 év 10.000 Ft/fő/hét

19-99 év 15.000 Ft/fő/hét

Ellátás: napi háromszori étkezés, gyermekeknek délutáni uzsonna

Szállás: férőhelyek függvényében családonként 5-6 ágyas szobákban, de sátorozásra is van lehetőség!

Jelentkezés: bke.plen@gmail.com email címen
vagy a 06/20/7739849 telefonszámon

Jelentkezési határidő: 2018. június 30.

A mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az Ő Fiával, Jézus Krisztussal. (1 Jn 1,3)

Adakozás a gyülekezeti ház felújítására

„Oh Uram, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden, valami a mennyben és a földön van, tied! Tied, oh Uram, az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett! A gazdagság és a dicsőség mind te tőled vannak, és te uralkodol mindeneken; a te kezdedben van mind az erősség és mind a birodalom; a te kezdedben van mindenkinek felmagasztaltatása és megerősítettése. Most azért, oh mi Istenünk, vallást teszünk előtted, és dicsérjük a te dicsőséges nevedet; Mert micsoda vagyok én, és micsoda az én népem, hogy erőnk le-

hetne a szabad akarat szerint való ajánléd adására, a mint tettünk? Mert tőled van minden, és a miket a te kezdedből vetünk, azokat adtuk most néked.”

(1Krn 29,11-14)

Kedves Testvérek!

Év elején hirdettünk gyűjtést a gyülekezeti teremben kialakítandó vizesblokkok (férfi, női és akadálymentes WC-k) kialakítására. Erről, illetve a projekt előkészítéséről szeretném most röviden tájékoztatni a gyülekezetet. A cikkírásra, illetve a templomi hirdetésre készülve a fenti ige jött elém. Nagyon ide illenek Dávid király szavai, melyek a templom építésére meghirdetett céladakozás lezárásaként hangzottak el. Valóban, mink

van, amit ne Istentől kaptunk volna, s az adakozás készsége is az Ő ajándéka.

A projektről röviden az alábbiakat tudom elmondani: az építész tervek elkészültek, jelenleg a gépészeti kialakítás pontosítása zajlik, illetve kivitelezőt keresünk a munkához.

Ami a gyűjtést illeti, előzetes becsléseink szerint 4 millió forintra van szükség a beruházáshoz, ebből 1 millió forint befizetését vállalta a presbitérium. Isten iránti hálával a szívünkben tudatjuk, hogy ezidáig mintegy 2,5 millió forint gyűlt össze, ebből 1,5millió forintot adakoztak a presbiterek. Ez már több,

mint a kítűzött cél fele, azonban még mindig 1,5millió forint hiányzik a projekt költségvetéséből. Vasárnapról vasárnapra mintegy 300-an látogatjuk az istentiszteleteket, így rövid fejszámolás után kiderül, hogy egy templomba járóra 5000Ft költség jut a hiányzó összegből. Az eddigi adományokat megköszönve arra szeretném kérni a Testvéreket, hogy a fenti összeget szem előtt tartva adakozzanak, kiki lehetőségeihez mérten!

*Jobbágy Tamás
presbiter*

BIZONYSÁGTÉTTEL

Az okostelefon és a közösségi média keresztyén szemmel

Manapság az okostelefon a fiatalok életének nélkülözhetetlen része, jóval több, mint egyszerű eszköz. Ez egyrészt szomorú, mert a telefont bámulva gyakran elmennek az ember mellett az értékes pillanatok, másrészt viszont ebben a rohanó világban egyre inkább szükségessé válik egy olyan „kütyü”, ami gyakorlatilag tartalmazza a virtuális személyiségünket.

Az okostelefon már jó ideje nem csak a nevében rejlő, eredeti funkcióját tölti be, hanem benne van a határidőnaplónk, az e-mail fiókunk, dokumentumaink, egészségügyi információink, bankfiókunk stb.

Rossz azt látni egy családi ebédnél, hogy az egyik kézben a kanál, a másikban a mobiltelefon van és az asztalnál

ülők csak a kijelzőt nézik ahelyett, hogy akár egy szót is szólnának a másikhoz. De sajnos az is nagyon gyakori, hogy egy baráti társaság úgy ül be „beszélgetni” egy kávézóba, hogy végig néma csöndben csak a telefon nyomkodásával vannak elfoglalva. Gyakori jelenség az is, hogy valaki minden egyes pillanatot lefényképez, rengeteg „szelfit” készít, és ezzel számos valóban értékes pillanatról, élményről marad le.

Nagy kihívást jelent megtalálni az egészséges egyensúlyt a „kütyüzésben”. Nem szabad, hogy a függőjévé váljunk a mobiltelefonunknak, tudni kell okosan használni ezt az eszközt. Aki helyesen, egészséges mértékben tudja használni a telefonját, annak valóban egy nagyszerű eszközzé válhat abban, hogy az egyre inkább információorientált világban könnyedén eligazodjon. Egy biztos, akár akarjuk, akár nem, a jövő egyre inkább

elképzelhetetlen okostelefon nélkül, ezért fontos, hogy valóban okosan tudjuk használni.

De mire jó egy okostelefon egy keresztyén embernek az általános felhasználáson kívül? Számtalan alkalmazást tudunk letölteni a telefonunkra, ami hasznos lehet akár a templomban is, létezik ugyanis telefonra letölthető Magyar Református Énekeskönyv, sőt magyar nyelvű Biblia, illetve még bibliaolvásó kalauz is. Amikor nyaralni mentünk, akkor korábban bepakoltam a bőröndbe a Bibliát és az énekeskönyveket is, viszont most már ott van minden a telefonomon, így bárhol, bármikor elő tudom venni. Természetesen a nyomtatott Biblia olvasása nem elhanyagolandó és nem helyettesíthető, hiszen ott be lehet jelölni, alá lehet húzni a számunkra legfontosabb szakaszokat. Igazán szívmengető látvány, amikor egy Biblia már kicsit ütött-kopott, mert abból derül csak ki igazán, hogy mennyire van minden napos használatban. Viszont ne ítéljük el azokat, akiknek a kezében mobiltelefont látunk a templomi padban ülve. Ha valaki épp mobilozik éneklés közben, az valószínűleg az énekeskönyvet nézi. Ha valaki a telefonját „babrálja” a prédikáció közben, az könnyen lehet, hogy épp a szóban forgó igeszakaszokat olvassa. Viszont aki ilyen alkalmazást használ, az legyen tekintettel a mellette ülőre, mert az erős fényerő bánthatja a másik szemét, így azt érdemes úgy beállítani, hogy senkinek ne legyen zavaró.

És mi a helyzet a Facebookkal? Napjainkban a közösségi médiának is egyre nagyobb szerepe van az emberek életé-

ben. Már az iskolai osztályoknak is külön csoportja van, a tanárok sokszor ide írják ki, hogy mi a házi feladat, mi volt az óra anyaga, így ha egy gyerek betegség miatt hiányzik, innen tudja begyűjteni a szükséges információkat ahhoz, hogy ne maradjon le. Egyszóval fontos szerepe van egy fiatal életében, nem csupán a szórakozás, a másokkal való kapcsolattartás, hanem akár a tanulmányok végzése, akár később az álláskeresés során is.

Felmerül a kérdés, hogy keresztyénként hogyan használhatjuk jól a Facebookot? Sok olyan kép van, ahol keresztyén jelképeket használva olyan kiírásokkal vádásznak like-okra, hogy „likeold Jézust és szerencséd lesz”. Az ilyen oldalakat érdemes letiltani, mert ezekről sok minden elmondható, csak az nem, hogy keresztyéni – ugyanígy a „like” nem helyettesíti az imádságot! Krisztusunk hatalmának és kegyelmének mértéke felfoghatatlan számunkra, bizonyosan nem függ attól, vajon nyomtunk-e „like”-ot egy ilyen képre. Nem keresztyénhez illő magatartás ugyanakkor az sem, ha négylevelű lóheréket és kéményseprőket, vagy éppen tömött pénzeszsákokat ábrázoló képeket osztunk meg, „like”-olunk, hiszen hívő életünkben nincs helye az Úr hatalmát megkérdőjelező babonaságoknak, és nem vehetünk részt az ilyesmi terjesztésében, népszerűsítésében sem. Még abban az esetben sem, ha ezzel esetlegesen megbántjuk nem hívő ismerőseinket, barátainkat. Van arra is lehetőség, hogy az olyan tartalmakat, amik egyébként zavarnak, letiltuk, így saját ízlésünknek megfelelővé tehetjük a

Facebook oldalunkat.

Vannak viszont hasznos oldalak is a Facebookon, ahol igazán jó prédikációkra akadhatunk, vagy biztatást kaphatunk egy-egy virtuális Igés kártyával. Követhetjük saját gyülekezetünk életét, programjait is, itt ajánlom a Testvérek figyelmébe a Deszkatemplom Facebook-oldalát, ahol az előttünk álló alkalom hirdetésén kívül a már lezajlott eseményekről készült fotók, beszámolók is megtekinthetők, továbbá elérhetők a ko-

rábban elhangzott ígéhirdetések is.

Véleményem szerint haladnunk kell a korrallal, mert idővel csak így érthetik meg egymást a különböző generációk, viszont nem szabad, hogy a bálványunkká váljon a telefon. Tanuljuk meg azt okosan használni, és egy normál hétköznapi eszközként alkalmazni a mindennapokban.

*Bányainé Rónai Tímea
gyülekezeti tag*

KAZUÁLIS ALKALMAINK

KERESZTELESEK:

Csikos Ambrus, Őri Petra Lilien, Balogh Zsófia, Balogh Bence, Kiss Adél, Pántya Balázs, Hegedüs Hanna Elza, Király Anasztázia Zia, Horváth Lara, Bodgál Vivien, Pintér Lilla

FELNŐTT KERESZTSÉG:

Csikos Janka

FELNŐTT KONFIRMANDUSOK:

Csikos Janka, Kulyassa Lászlóné, Mali Márta, Oláh Erika

KONFIRMANDUSOK:

Berencsi Blanka Diána, Demeter Sarolta, Harangozó Zsófia, Héring Máté, Kiss Balázs, Kolozsvári Nina Rozália, Muri Gyöngyvér, Robb Horkay Júlia, Túróczy Lili, Boholy Marcell, Gyurkó Bence, Hatvani Zsófia, Kékedi Csongor, Kiss Jázmin Eszter, Kovács Kadosa Vojta, Nánási Kovács András, Sólyom Csillag Virág

HÁZASSÁGKÖTÉSEK:

Guba Balázs István – Galbács Emese, Gulyás Péter – Vékony Fruzsina, Labancz Csaba – Csukás Diána, Pecsényi Richárd – Vásárhelyi Katalin Noémi, Váradi Csaba – Farkas Flóra

TEMETÉSEK:

Pavlyás Árpádné, Óváry István Lajos, Török Zsolt, Hegymegi Kiss György, Csordás Sándor Józsefné Szerencsi Zita, Egervári Károlyné Réti Ilona, Major Lászlóné Marinov Aranka, özv. Lukács Lajosné Molnár Éva Klára, Egri József Sándor, Zákány György Albert, Szőke László, Pallai Tibor, Barabási Sára, Bodnárné Komjáti Erika, Horváth Gáborné Pucsock Irén, Kiss János Miklós, Dr.Fiala Józsefné Dr.Elekes Éva

összeállította:

*Bodáné Falucskai Ilona
beosztott lelkipásztor*

FÉNYKÉPALBUM

templomtakarítás

filmklub

felnőtt konfirmáció

konfirmandusok első úrvacsorája

vízostás

anyák napja gyülekezetünkben

ballagás óvodánkban

**Hálásan köszönjük mindazok segítségét,
akik adójuk 1%-ával
támogatták Egyházunkat, valamint
„A Miskolci Műemlék Deszkatemplomért” Alapítványt!**

Kedves Testvérek!

Ammennyiben szeretnének e-mailben gyülekezeti hírlevelet kapni, az alábbi email címen kérhetik felvételüket a levelező listára:

info.reftetemvar@gmail.com.

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

*Dr. Benke László, Jobbágy Péter, Jobbágy Tamás, Kovács Andrea
Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházközség terjesztésében
Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik*